

Sygn. akt VII U 756/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

po rozpoznaniu posiedzeniu niejawnym w dniu 13 września 2017 r. w Warszawie

sprawy W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 maja 2017 r., znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 23 czerwca 2017r. **W. S.** złożył za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 10 lipca 2007r. znak: (...).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wyjaśnił, że w dniu 2 kwietnia 2017 r. zwrócił się do organu rentowego z wnioskiem o wznowienie decyzji emerytalnej z dnia 10 lipca 2007 r. w zakresie wysokości wyliczonej emerytury. Zdaniem odwołującego zawarte w przedmiotowym wniosku argumenty stanowią podstawę do ponownego wyliczenia przysługującej mu emerytury. Odwołując się do argumentacji zawartej w ww. wniosku ubezpieczony wskazał, że okoliczności faktyczne, na których opiera się decyzja ZUS z lipca 2007 roku, zostały ustalone na podstawie fałszywych dowodów oraz z winy ustawodawcy, który uniemożliwił jego pracodawcom wyliczenie dodatkowych elementów płacowych w postaci dodatku funkcyjnego, dodatku stażowego oraz premii regulaminowej, gdyż nastąpiło zafałszowanie dowodów płacowych przedstawionych w świadectwach pracy. W ocenie odwołującego organ rentowy nie może kwestionować prawidłowo wystawionego świadectwa pracy, jak również stanowiących jego część elementów płacowych wskazanych przez pracodawcę. Ponadto odwołujący wniósł o zaliczenie mu okresu pracy w Klubie (...) w S. w okresie od 21 lutego 1958r. do 21 marca 1960r., zaliczenia kwoty 79.620,00 zł z tytułu odprawy za okres 6 miesięcy przez (...) oraz zaliczenia elementów płacy zawartych w świadectwach pracy, a nie ujętych w zaświadczeniach wydanych przez (...), (...), (...) oraz (...) (odwołanie z załącznikami k. 2-16 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 lipca 2017r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o odrzucenie odwołania

na podstawie art. 477¹⁰ § 1 k.p.c., ewentualnie o oddalenie odwołania podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy wskazał, że wskazana przez ubezpieczonego w treści odwołania decyzja została wydana w 2007r., w związku z czym przedmiotowe odwołanie zostało wniesione z uchybieniem miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. Ponadto pełnomocnik organu rentowego wyjaśnił, że w dniu 5 kwietnia 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o wzruszenie decyzji emerytalnej z 10 lipca 2007 r. Na mocy skarżonej decyzji odmówiono odwołującemu ponownego ustalenia wysokości emerytury, gdyż nie przedłożył nowych dowodów w sprawie, a ponadto nie zostały ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, które miałyby wpływ na wysokość świadczenia, o których mowa w art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (odpowiedź na odwołanie k. 17-18 a.s.).

W odpowiedzi na zobowiązanie Sądu z dnia 4 sierpnia 2017 r. (k. 22 a.s.) W. S. wyjaśnił, że odwołuje się od decyzji z dnia 29 maja 2017 r. znak: (...) (k. 25 a.s.).

Zarządzeniem z dnia 13 września 2017r. Przewodnicząca skierowała sprawę do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c. (k. 27 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na mocy decyzji z dnia 13 października 2004 r. znak: (...) ustalił wysokość emerytury W. S. na potrzeby ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego. Organ rentowy dokonał ustaleń na podstawie dokumentów załączonych przez ubezpieczonego do wniosku z dnia 14 sierpnia 2004 r. Ustalona przez organ rentowy emerytura wyniosła 1.583,31 zł. Ubezpieczony udowodnił łączny staż pracy wynoszący 37 lat, 10 miesięcy

i 28 dni, w tym 34 lata, 7 miesięcy i 19 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 3 miesiące i 9 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy wyjaśnił, że do stażu pracy nie uwzględnił:

- okresu pracy w Klubie (...) w S.

w okresie od 21 lutego 1958 r. do 21 marca 1960 r. – ze względu na wątpliwości co do treści świadectwa pracy przedłożonego w Oddziale ZUS oraz fakt, że ubezpieczony w tym okresie uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego oddalonego o 80 km od miejsca pracy,

- okresów prowadzenia działalności gospodarczej: od 18 do 30 września 1990 r., od 18 do 30 listopada 1991 r., od 27 do 31 grudnia 1991 r., od 23 do 31 stycznia 1992 r., od 1 do 31 grudnia 1992 r. – z uwagi na to, że w tych okresach występują zaległości w opłacaniu składek,

- odprawy 79.620,00 zł wypłaconej przez Towarzystwo (...) S.A. – z uwagi na brak potwierdzenia przez pracodawcę, że od ww. kwoty zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne,

Organ rentowy wskazał również, że ustalając wysokość wynagrodzenia osiągniętego z tytułu zatrudnienia w (...), (...), (...) oraz (...) oparł się na przedłożonych przez ubezpieczonego zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7, w których oprócz wynagrodzenia zasadniczego nie wskazano innych dodatkowych składników wynagrodzenia (dokumenty potwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe k. 5-48 a.r., dokumentacja ZUS dot. wyliczenia wysokości emerytury k. 55-62 a.r., decyzja ZUS z 13.10.2004r. ws. ustalenia wysokości emerytury k. 62 a.r., pismo informacyjne ZUS z 24.11.2004 r.

k. 84 a.r. tom I).

W. S. odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 15 grudnia 2004 r. Sprawa była prowadzona pod sygn. akt XIII U 561/05. Po jego rozpatrzeniu Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 23 stycznia 2006 r. oddalił odwołanie ubezpieczonego (odwołanie od decyzji ZUS, wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 23.01.2006r. – nieoznaczone karty a.r. tom I).

W trakcie trwania postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie ubezpieczony przedłożył do organu rentowego dodatkowe dokumenty oraz wyjaśnienia. Na ich podstawie organ rentowy kolejną decyzją, z dnia 24 stycznia 2005 r., ustalił wysokość jego emerytury w wymiarze 1.590,74 zł. Do ustalenia tej wysokości emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie ubezpieczonego z okresu 20 kolejnych lat kalendarzowych od 1965 do 1994 roku (decyzja ZUS z 24.01.2005 r. ws. ustalenia wysokości emerytury k. 88-89 a.r. tom I).

W dniu 19 czerwca 2007 r. W. S. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury.

W treści wniosku ubezpieczony wskazał, że domaga się uwzględnienia przy ustaleniu wysokości emerytury okresu pracy w Klubie (...) w S., okresu pracy w (...), 6-miesięcznej odprawy otrzymanej z (...) oraz dodatków stażowych i premii regulaminowych uzyskanych w trakcie zatrudnienia w firmach (...), (...) oraz (...) (wniosek o emeryturę z 19.06.2007 r. k. 1-9 a.r. tom II).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał mu prawo do świadczenia na mocy decyzji z dnia 10 lipca 2007 r. znak: (...). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ustalił wysokość emerytury w oparciu o te same dowody jak w przypadku ustalenia wysokości emerytury na potrzeby świadczenia przedemerytalnego, z tą zmianą, że do ustalenia wysokości emerytury do okresu nieskładkowego doliczono okres pobierania świadczenia przedemerytalnego. Łącznie uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 34 lat i 7 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 6 lat i 2 miesięcy – (decyzja ZUS z 10.07.2007 r. k. 23 a.r. tom II).

W dniu 7 kwietnia 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej) W. S. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziale w W. wniosek o wzruszenie/wznowienie decyzji emerytalnej wydanej przez organ rentowy w dniu 10 lipca 2007 r. w sprawie wysokości naliczonej emerytury. W uzasadnieniu wniosku ubezpieczony wskazał, że przedmiotowa decyzja nie uwzględniała całokształtu uzyskanych przez niego w trakcie zatrudnienia dochodów wskazanych na świadectwach pracy, m. in. okresu pracy w Klubie (...) w S. w okresie od 21 lutego 1958 r. do 21 marca 1960 r., 6 miesięcznej odprawy, a także wynagrodzenia uzyskanego w firmach (...), (...), (...) oraz (...) (wniosek z 05.04.2017 r. k. 187-193 a.r. tom II).

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał w dniu 29 maja 2017 r. decyzję znak: (...) na podstawie której odmówił ubezpieczonemu ponownego ustalenia wysokości emerytury.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że decyzja o przeliczeniu emerytury z dnia 10 lipca 2017 r. jest prawomocna, a Zakład nie stwierdził istnienia żadnych przesłanek uzasadniających wszczęcie postępowania w celu ponownego ustalenia emerytury, a w szczególności ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów, które mogłyby mieć wpływ na odmienne ustalenie okresów składkowych i nieskładkowych lub podstawy wymiaru składek (skarżona decyzja ZUS z 29.05.2017 r. k. 201 a.r. tom II).

W. S. odwołał się od powyższej decyzji ZUS do tutejszego Sądu Okręgowego inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie k. 2-16 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów, w szczególności dokumentacji załączonej do akt organu rentowego. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Wartość dowodowa dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a Sąd mając na względzie ich treść oraz walor dokumentów urzędowych w myśl art. 244 § 1 k.p.c. uznał je za wiarygodne i rzetelne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 maja 2017 r. znak: (...) było niezasadne

i podlegało oddaleniu.

Sąd Okręgowy rozpoznał niniejszą sprawę na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. W ocenie Sądu Okręgowego przeprowadzenie rozprawy w niniejszej sprawie nie było konieczne, gdyż z okoliczności prawnych i faktycznych niniejszej sprawy nie wynika żadna okoliczność uzasadniająca jej przeprowadzenie, w szczególności o podjęcie takiej czynności sądowej odwołujący nie wnosił w myśl art. 148¹ § 3 k.p.c. Postępowanie zostało przeprowadzone w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS (...) Oddziału w W. dotyczących odwołującego w myśl postanowieni z dnia 13 września 2017 r. (k. 28 a.s.).

Zaskarżona przez W. S. decyzja w przedmiocie odmowy wznowienia postępowania i ponownego przeliczenia emerytury została wydana na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu aktualnym na dzień jej wydania przez organ rentowy (t.j. Dz. U. 2016 r. poz. 887 ze zm.). Zgodnie z treścią ww. przepisu ustawy emerytalnej prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z treści tego przepisu wynika jednoznacznie, że ponowne ustalenie prawa do świadczeń - zarówno na wniosek osoby zainteresowanej jak i z urzędu - wymaga kumulatywnego spełnienia przesłanek ustawowych wymienionych w tym przepisie, a mianowicie:

- 1) przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie nowych okoliczności,
- 2) nowe dowody lub okoliczności istniały przed wydaniem decyzji,
- 3) nowe dowody zostały przedłożone lub nowe okoliczności zostały ujawnione po dniu uprawomocnienia się decyzji,
- 4) nowe dowody lub nowe okoliczności nie były znane organowi w dniu wydania decyzji,
- 5) nowe dowody lub nowe okoliczności faktyczne mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Złożenie wniosku o ponowne ustalenie uprawnień do świadczenia w trybie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi nadzwyczajną kontynuacją poprzedniego postępowania przed organem rentowym w tej samej sprawie, której celem jest podważenie pierwotnej decyzji i to bez względu na to, czy uprawomocniła się na skutek upływu terminu do wniesienia odwołania, czy też na skutek orzeczenia sądu. To swoiste "wznowienie postępowania" ogranicza prawomocność czy też niewzruszalność decyzji organu rentowego w sprawach emerytalno-rentowych. Obowiązkiem organu rentowego, po złożeniu wniosku o ponowne ustalenie prawa do świadczenia, jest zatem dokonanie jego weryfikacji i ustalenie czy pojawiły się przesłanki określone art. 114 u.e.r.f.u.s. Po wniesieniu odwołania obowiązek ten spoczywa na sędzi (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 grudnia 2016 r. III AUa 812/16). W sytuacji gdy po uprawomocnieniu się decyzji przyznającej prawo do emerytury, nie przedstawiono nowych dowodów, istniejących przed dniem wydania tej decyzji a nieznanymi w tym dniu organowi rentowemu, to organ rentowy nie może z urzędu wszcząć postępowania o ponowne ustalenie prawa do świadczeń.

Rozpatrując niniejszą sprawę Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na okoliczność, że odwołujący już kilkakrotnie domagał się od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych obliczenia wysokości emerytury. Pierwsza decyzja w tym przedmiocie zapadła już w dniu 13 października 2014 r. i na jej podstawie organ rentowy dokonał ustalenia wysokości świadczenia przedemerytalnego. Wydając powyższą decyzję organ rentowy nie uwzględnił do stażu pracy

okresu pracy w Klubie (...) w S. w okresie od 21 lutego 1958r. do 21 marca 1960r. ze względu na wątpliwości co do treści świadectwa pracy przedłożonego w Oddziale ZUS oraz fakt, że ubezpieczony w tym okresie uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego oddalonego o 80 km od miejsca pracy, okresów prowadzenia działalności gospodarczej: od 18 do 30 września 1990r., od 18 do 30 listopada 1991r., od 27 do 31 grudnia 1991r., od 23 do 31 stycznia 1992r. oraz od 1 do 31 grudnia 1992r. z uwagi na to, że w tych okresach występują zaległości w opłacaniu składek, odprawy w wysokości 79.620,00 zł wypłaconej przez Towarzystwo (...) S.A. z uwagi na brak potwierdzenia przez pracodawcę, że od ww. kwoty zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne, a ponadto wskazał, że ustalając wysokość wynagrodzenia osiągniętego z tytułu zatrudnienia w (...), (...), (...) oraz (...) oparł się na przedłożonych przez ubezpieczonego zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp-7, w których oprócz wynagrodzenia zasadniczego nie wskazano innych dodatkowych składników wynagrodzenia. Wniesione przez W. S. odwołanie od powyższej decyzji, w którym ubezpieczony zakwestionował nieuwzględnienie do wyliczenia wysokości emerytury powyższych okresów pracy oraz dodatkowych składników wynagrodzenia, zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 stycznia 2006 r. zapadłego w sprawie o sygn. akt XIII U 561/05. Kolejne wnioski W. S., w tym wniosek o przyznanie emerytury z dnia 19 czerwca 2007 r., którego konsekwencją była decyzja z dnia 5 kwietnia 2017 r. przyznająca mu prawo do emerytury, nie zawierały żadnych dodatkowych dokumentów pozwalających zmienić dotychczasowe ustalenia organu rentowego w przedmiocie wysokości emerytury ubezpieczonego.

W niniejszym postępowaniu odwołujący domagał się ponownego ustalenia wysokości przysługującej mu emerytury, z uwzględnieniem okresu pracy w Klubie (...) w S. w okresie od 21 lutego 1958 r. do 21 marca 1960 r., zaliczenia kwoty 79.620,00 zł z tytułu odprawy za okres 6 miesięcy przez (...) oraz zaliczenia elementów płacy zawartych w świadectwach pracy, a nie ujętych w zaświadczeniach wydanych przez (...), (...), (...) oraz (...). O uwzględnienie powyższych okoliczności odwołujący wnosił również na podstawie poprzedzającego wydanie skarżonej decyzji wniosku z dnia 5 kwietnia 2017 r.

Skoro ubezpieczony złożył ponowny wniosek o analogiczne przeliczenie świadczenie, jego merytoryczne rozpoznanie musi być poprzedzone spełnieniem przesłanek określonych normą art. 114 ustawy emerytalnej. W realiach rozpoznanej sprawy, do nowego wniosku, rozpoznanego badana decyzją z dnia 29 maja 2017 r., ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów ani też nie ujawnił okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na wysokość emerytury. Sąd Okręgowy dokonując analizy wniosku ubezpieczonego z dnia 5 kwietnia 2017 r. oraz argumentacji przywołanej

w treści odwołania inicjującego niniejsze postępowanie ustalił, że ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów ani nie wskazał nowych okoliczności, które mogłyby mieć wpływ na przysługujące mu prawo do świadczenia emerytalnego, a w szczególności takich, które skutkowałyby powstaniem

po stronie organu rentowego obowiązku ustalenia wysokości tego świadczenia w wymiarze wyższym, niż miało to miejsce w przypadku poprzednich decyzji. Przeciwnie, argumentacja odwołującego w zasadzie ograniczała się do dokładnie takich samych okoliczności, jakie były przez niego podnoszone

we wcześniejszych pismach adresowanych do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Tymczasem jak wskazuje się w orzecznictwie, nowe dowody

w rozumieniu art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej to ujawnione dowody istniejące przed wydaniem decyzji, jak i dowody uzyskane po wydaniu decyzji pod warunkiem, że wynikają z nich fakty uwzględniane w decyzji. Organ rentowy bez przedstawienia nowych dowodów nie ma prawa do zmiany decyzji pierwotnej, jedynie na podstawie odmiennej oceny dowodów. Natomiast przedstawienie nowych dowodów, aby mogło być skuteczne, to jest aby mogło doprowadzić do przyznania prawa do świadczenia, powinno prowadzić

do zmiany ustalonych poprzednio ustaleń faktycznych. Na podstawie nowych dowodów powinno dojść do uzupełnienia okoliczności faktycznych o nowe nieprzedstawione-nierozważane uprzednio lub zmiany poprzednich ustaleń, poprzez ponowną ocenę dowodów. Wzruszenie poprzedniego rozstrzygnięcia może nastąpić w sytuacji przedstawienia nowych dowodów, podważających wiarygodność uprzednio zgromadzonego materiału dowodowego (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 kwietnia 2017 r., III AUa 488/16).

Kwestia dowodów w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe została uregulowana na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. nr 237 poz. 1412). Zgodnie z § 21 ust. 1 ww. rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Z kolei w myśl § 22 ust. 1 ww. rozporządzenia jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

- 1) legitymacja ubezpieczeniowa;
- 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Brak odpowiedniej dokumentacji płacowej i innych dokumentów, na jakie wskazuje cytowany przepis, przeważnie uniemożliwia prawidłowe ustalenie wysokości wynagrodzenia za pomocą innych środków dowodowych.

Jest to bowiem trudne z uwagi na szczegółowość takich danych przy znacznej najczęściej odległości czasowej. Zaliczenie zaś nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych

(zob. wyrok Sądu Najwyższych z 9 stycznia 1998 r. II UKN 440/97). Jednocześnie w orzecznictwie podkreśla się jednak, że w postępowaniu odwoławczym od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie ma ograniczeń co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków i w myśl

art. 473 k.p.c. wysokość wynagrodzenia może być dowodzona wszelkimi dostępnymi dowodami przewidzianym w Kodeksie postępowania cywilnego. Rzeczą sądu jest natomiast ocena wiarygodności przedstawionych w toku postępowania dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 lipca 1997 r.

II UKN 186/97, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 4 marca 1997 r.

III AUa 105/97).

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy stwierdził, że wydana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzja, oparta na normie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej odmawiająca ponownego ustalenia wysokości emerytury W. S., była prawidłowa. Odwołujący ani przed organem rentowym, ani w trakcie niniejszego postępowania nie przedstawił żadnych dodatkowych dokumentów z których mogłoby wynikać, że otrzymał wskazywane przez siebie składniki wynagrodzenia w (...),

(...), (...) oraz (...), jak również pozwalające ustalić jaka była ich wysokość i za jaki okres zatrudnienia były wypłacone, ani też dokumentacji, która pozwoliłaby rozwiązać wątpliwości co do treści świadectwa pracy w Klubie (...) w S..

Co się zaś dotyczy żądania odwołującego o uwzględnienie odprawy otrzymanej

z (...), to wskazać należy, że przepis § 2 ust. 1 rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 2236) w sposób obszerny wymienia przychody, które są wyłączone z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Wśród nich znajdują się m.in. odprawy wypłacane pracownikom z tytułu wygaśnięcia lub rozwiązania stosunku pracy. Stąd też nie było podstaw do uwzględnienia do ustalania wysokości emerytury odwołującego odprawy otrzymanej z (...). Samo więc subiektywne przekonanie odwołującej co do tego, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał nieprawidłowego wyliczenia przysługującego mu świadczenia i domaganie się na tej podstawie ponownego przeliczenia jego wysokości w myśl powyższego przepisu nie może stanowić podstawy do rozstrzygnięcia

tej kwestii po raz kolejny.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie W. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z dnia 29 maja 2017 r. znak: (...)jako niezasadne, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)